

Sygn. akt *XVII AmE 159/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodnicząca: **SSO Ewa Malinowska**

protokolant: protokolant sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 9 października 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w R.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych (...) S.A. z siedzibą w L.

o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 26 lipca 2016 r. o Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w R. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1440 (tysiąc czterysta czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 159/16*

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 lipca 2016 r., wydaną na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (dalej: PE) w związku z art. 30 ust. 1 PE oraz na podstawie art. 104 § 1 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku A. W. z 16 lutego 2009 r. w sprawie nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości B., ul. (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do wymienionej nieruchomości było nieuzasadnione.

(decyzja, k. 4-6).

Odwołanie od powyżej wskazanej decyzji wywiodła (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R., zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej zmianę i stwierdzenie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości B., ul. (...), nie było nieuzasadnione. Strona powodowa wniosła również o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej. Wobec zaskarżonego orzeczenia podniesiono zarzut dowolnego ustalenia niezwlekania przez odbiorcę z zapłatą za pobraną energię elektryczną w kwocie 124,57 zł w dniu 11.02.2009 r. co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

(odwołanie, k. 10-12).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Po dokonaniu ponownej analizy akt sprawy oraz zarzutu zawartego w odwołaniu pozwany stwierdził, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, w związku z czym organ podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji.

(odpowiedź na odwołanie, k. 36-39).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 listopada 2001 r., pomiędzy A. W. a Zakładem (...) S.A. z siedzibą w W. (obecnie (...) S.A. z siedzibą w R.), zawarta została umowa sprzedaży energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości B. gmina L., przy ul. (...). W następstwie zawarcia tej umowy, do wskazanej nieruchomości podłączono licznik energii elektrycznej.

dowód: Umowa sprzedaży energii elektrycznej, k. 27-28 akt admin.; Sprawdzenie i przyłączenie instalacji elektrycznej określonej w § 4 umowy sprzedaży energii elektrycznej, k. 29 akt admin.

Pismem z 22 października 2008 r. A. W. wystąpił do Rejonu Energetycznego w O. z prośbą o sprawdzenie laboratoryjne licznika na nieruchomości przy ul. (...) w miejscowości B., z uwagi na zbyt duże wskazania licznika.

W następstwie kontroli przeprowadzonej przez (...) sp. z o.o. - Rejon Energetyczny O., dokonano demontażu licznika energii elektrycznej i zainstalowano nowy licznik. Badania laboratoryjne zdemontowanego licznika wykazały nieprawidłowości w jego działaniu.

dowód: Podanie, k. 86 akt admin. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, k. 39 akt admin.; legitymacje do przeprowadzenia kontroli, k. 40 akt admin.; karta ewidencyjna demontażu licznika, k. 41 akt admin.; protokół kontroli – k. 42 – 42 verte akt admin.; Protokół Nr (...), k. 43 akt admin.

A. W. nie uregulował należności za energię elektryczną, wynikających z faktur wystawionych na podstawie umowy sprzedaży energii, tj. z faktury (...) z terminami płatności wyznaczonymi na 15 stycznia 2009 r. i 15 stycznia 2008 r. Kwestionował on bowiem istnienie należności z obu wymienionych faktur z uwagi na zawyżone wskazania uszkodzonego licznika prądu i nieuwzględnienie przy rozliczeniach prowadzonych przez przedsiębiorstwo obrotu przysługującego powodowi deputatu.

dowód: okoliczności bezsporne; faktura VAT (...), k. 30 – 31 akt admin., faktura (...), k. 32 – 33 akt admin.; wniosek A. W. do (...) z 16.02.2009 r. o wszczęcie i przeprowadzenie postępowania kontrolnego, k. 1-2 akt admin., sprecyzowany w piśmie z 31.03.2009 r., k. 15-16 akt admin.; pisma A. W. z 30.01.2009 r. do Działu roszczeń i Windykacji oraz do (...) Sp. z o.o., k. 19-20 akt admin.

Dnia 27 stycznia 2009 r. doręczono A. W., wystosowane przez (...) S.A., wezwanie do zapłaty zaległych należności w terminie 14 dni, pod rygorem wstrzymania dostarczania energii elektrycznej lub wypowiedzenia umowy sprzedaży energii.

dowód: Powiadomienie - wezwanie do zapłaty, k. 25 akt admin.; zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania, k. 26 akt admin.

Dnia 9 lutego 2009 r. Biuro (...) wystawiło polecenie wstrzymania dostaw energii do nieruchomości A. W., co ostatecznie nastąpiło 12 lutego 2009 r.

dowód: okoliczności bezsporne; Polecenie wyłączenia za zadłużenie nr (...) wraz z odrębnymi notatkami w zakresie wykonania polecenia, k. 44 akt admin.

Wnioskiem z 16 lutego 2009 r., sprecyzowanym w pismach z 4 i 31 marca 2009 r., A. W. wystąpił do Prezesa URE o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia sporu, dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania przez (...) S.A. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości B. przy ul. (...).

dowód: wniosek z 16.02.2009 r., k. 1-2 akt admin., sprecyzowany w pismach z 4 i 31 marca 2009 r., k. 15-17 akt admin.

Decyzją z 13 sierpnia 2009 r. (decyzja OWA Nr (...)) Prezes URE stwierdził, że wstrzymanie w dniu 12 lutego 2009 r. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w miejscowości B. przy ul. (...) przez (...) SA, nie było nieuzasadnione.

Na skutek odwołania, wniesionego od tej decyzji przez A. W., wyrokiem z 12 października 2010 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił zaskarżoną decyzję, jako wydaną z rażącym naruszeniem prawa uznając, że adresatem decyzji powinien być dystrybutor energii - (...) Sp. z o. o., a nie jej sprzedawca (...) S.A.

Apelacja Prezesa URE od tego wyroku została oddalona przez Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 8 września 2011 r. (sygn. akt VI ACa 287/11).

Wskutek skargi kasacyjnej, wniesionej przez Prezesa URE, wyrokiem z 12 kwietnia 2013 r. (sygn. akt III SK 26/12) Sąd Najwyższy uchylił ww. wyrok Sądu Apelacyjnego wraz z poprzedzającym go wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. Sąd Najwyższy przesądził, że w sprawie o nieuzasadnione wstrzymanie dostarczania energii status strony przysługuje zarówno przedsiębiorstwu obrotu (wobec którego odbiorca ma zaległość), jaki przedsiębiorstwu dystrybucji (które wstrzymuje i wznawia dostarczanie energii).

Prawomocnym wyrokiem z 6 listopada 2013 r. (sygn. akt XVII AmE 79/13), na skutek ponownego rozpoznania sprawy, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa URE z 13 sierpnia 2009 r. W ocenie Sądu, skoro A. W. od początku postępowania administracyjnego kwestionował istnienie wobec sprzedawcy energii elektrycznej długu za energię odebraną w 2008 r. (w tym należności sprzedawcy wskazanych w wezwaniu do zapłaty z 23 stycznia 2009 r.), a zostało już wszczęte postępowanie administracyjne i w jego trakcie okazało się, że sporne jest istnienie zadłużenia, to zachodziła konieczność rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego, czy z powołanego wyżej tytułu odbiorca energii jest dłużnikiem sprzedawcy. Sąd Okręgowy wskazał, że jest to zagadnienie ze sfery stosunków cywilno-prawnych, podlegające kompetencji sądu powszechnego, zatem Prezes URE powinien był zawiesić postępowanie, na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., do czasu rozstrzygnięcia tego zagadnienia przez sąd powszechny. Przy czym, według tego Sądu, po zawieszeniu postępowania Prezes, działając zgodnie z art. 100 § 1 k.p.a., miał do wyboru albo wystąpić samodzielnie do sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego albo wezwać jedną ze stron do wystąpienia o to w wyznaczonym terminie, chyba że strona wykazałaby, że już zwróciła się w tej sprawie do właściwego sądu.

dowód: decyzja OWA Nr (...), k. 101-103 akt admin.; okoliczności bezsporne znane Sądowi orzekającemu z urzędu.

Sporne należności, wynikające z faktur VAT nr (...), były dochodzone przez (...) S.A. w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Ostrołęce.

W nakazie zapłaty z 24 września 2010 r. (sygn. akt I Nc 2040/10) Sąd Rejonowy uwzględnił żądanie powoda, jednak pozwany A. W. wniósł od tego nakazu sprzeciw i sprawa toczyła się w dalszym ciągu pod sygn. akt I Cupr-80/10.

Pismem z 18 lutego 2011 r. (...) S.A. cofnął pozew w tej sprawie i jednocześnie zrzekł się roszczenia. W uzasadnieniu swej decyzji procesowej powód powołał się na prawomocne oddalenie powództwa (...) S.A. przeciwko A. W. z tytułu nielegalnego poboru energii (wyrok Sądu Rejonowego w Ostrołęce z 26 maja 2010 r., sygn. akt I Cupr-15/10), którego następstwem było wystąpienie przez powoda do (...) S.A. w W. o dokonanie korekty wskazań licznika energii elektrycznej A. W.. Następnie, w wyniku dokonanej przez powoda korekty rozliczenia, wystawił on fakturę korygującą

VAT nr (...), z której wynika nadpłata należna pozwanemu A. W., co stanowiło podstawę do cofnięcia pozwu i zrzeczenia się roszczenia przez powoda ws. I Cupr-80/10, a w konsekwencji do umorzenia postępowania w tej sprawie przez Sąd.

dowód: okoliczności bezsporne; twierdzenia stron o umorzeniu postępowania ws. I C.-80/10 – odwołanie powoda, k. 12 verte oraz strona 4 zaskarżonej decyzji Prezesa URE (k. 5 verte); pismo (...) S.A. w R. z 27.11.2015 r., k. 18 akt admin.; nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z 24.09.2010 r., k. 19 akt admin.; pismo procesowe powoda z 18.02.2011 r. ws. I C.-80-10, k. 25 akt admin.; wyrok Sądu Rejonowego w Ostrołęce z 26 maja 2010 r. ws. I C.-15/10, k. 20-24 akt admin.

Wskutek uchylecia decyzji z 13 sierpnia 2009 r., konieczne stało się ponowne rozpoznanie przez Prezesa URE wniosku A. W. z 16 lutego 2009 r. Decyzją z 26 lipca 2016 r. organ ten orzekł, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości wnioskodawcy było nieuzasadnione. Decyzja ta została zaskarżona w ramach niniejszego postępowania sądowego.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron, wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o fakty, o których Sąd powziął wiedzę z urzędu. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 PE, w sprawach spornych dotyczących, między innymi, odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, jak również w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Natomiast stosownie do treści art. 6 ust. 3a PE - obowiązującego w dacie wstrzymania dostaw energii do nieruchomości A. W., tj. w dniu 12 lutego 2009 r. - przedsiębiorstwa energetyczne mogły wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwlekał z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Przywołane przepisy określają kompetencję Prezesa URE do rozstrzygania sporów, między innymi, w sprawach dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii. Wymaga przy tym podkreślenia, że Prezes Urzędu uzyskał prawo rozstrzygania sporów wyłącznie w sprawach enumeratywnie wyliczonych w art. 8 ust. 1 PE. Przepis ten, przewidujący kompetencje organu administracyjnego, ma bowiem charakter wyjątku od ogólnej reguły, zgodnie z którą sprawy sporne są rozstrzygane przez sądy. Natomiast odstępstwa od ogólnej reguły powinny być zawsze interpretowane w sposób zawężający. Oznacza to, że nie można przypisać Prezesowi URE kompetencji w żadnej innej sprawie niż te, które zostały sprecyzowane w art. 8 ust. 1 PE.

Przepis art. 6 ust. 3a PE określa warunki oraz tryb wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości odbiorcy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii. Mianowicie, przedsiębiorstwo to jest uprawnione do wstrzymania dostaw energii, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi przez co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności. Przy czym, wstrzymanie dostaw może nastąpić tylko po wyczerpaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne procedury, o której mowa w analizowanym przepisie. W tym zakresie przedsiębiorstwo energetyczne jest zobowiązane przed wstrzymaniem dostaw energii, do przeprowadzenia procedury powiadomienia odbiorcy o zaległości w zapłacie za dostarczoną energię i wyznaczenia mu dodatkowego dwutygodniowego terminu do dokonania należnej zapłaty. Zatem w przypadku

zaktualizowania się, na podstawie art. 6 ust. 3a PE, uprawnienia do wstrzymania dostaw energii, przedsiębiorstwo musi powiadomić odbiorcę o zaległości i wyznaczyć mu dodatkowy dwutygodniowy termin do zapłaty, który biegnie od dnia doręczenia wezwania. Co istotne, w treści tego powiadomienia powinna się znaleźć informacja o rygorze wstrzymania dostaw w przypadku braku zapłaty należności w wyznaczonym, dodatkowym terminie.

Z komentowanego przepisu wynika jednoznacznie, że do stwierdzenia zasadności wstrzymania dostarczania energii elektrycznej niezbędne jest istnienie po stronie odbiorcy długu z tytułu zapłaty za dostarczoną energię co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, jak również wyczerpanie przez przedsiębiorstwo energetyczne określonej procedury, która winna poprzedzać wstrzymanie dostarczania energii. Takie stanowisko zaprezentował również tutejszy Sąd Okręgowy w prawomocnym wyroku wydanym w sprawie o sygn. akt XVII AmE 79/13, dotyczącej - tak jak niniejsza sprawa - wniosku A. W. z 16 lutego 2009 r. o rozstrzygnięcie przez Prezesa URE sporu o nieuzasadnione wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości B. przy ul. (...). Sąd rozpatrujący niniejszą sprawę w pełni podziela i przyjmuje za swój pogląd składu orzekającego w sprawie XVII AmE 79/13, co do tego, że skoro od początku postępowania administracyjnego toczącego się z wniosku A. W. z 16 lutego 2009 r., ten ostatni konsekwentnie kwestionował istnienie długu wobec sprzedawcy energii za energię elektryczną odebraną w 2008 r., w tym także należności objętych wezwaniem do zapłaty z 23 stycznia 2009 r., których nieuregulowanie doprowadziło do wstrzymania 12 lutego 2009 r. dostarczania energii, to rozstrzygnięcie sporu o ustalenie czy wstrzymanie dostarczania energii było nieuzasadnione, wymagało uwzględnienia przez Prezesa URE przesłanki istnienia po stronie odbiorcy energii elektrycznej długu wobec sprzedawcy tej energii. Rozstrzygnięcie tej kwestii leży natomiast w zakresie kognicji sądów powszechnych.

Na dzień wydania decyzji zaskarżonej w niniejszej sprawie (tj. 26 lipca 2016 r.), kwestia istnienia tego rodzaju długu została już jednak wyjaśniona, zatem nie istniała potrzeba zawieszenia przez pozwanego postępowania administracyjnego w trybie art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., czyli z uwagi na potrzebę uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego przez sąd. Z materiału dowodowego sprawy wynika bowiem, w czasie dokonania wstrzymania dostarczania energii do nieruchomości A. W., po stronie tego ostatniego nie istniało zadłużenie wobec (...) S.A. Wręcz przeciwnie, po dokonaniu korekty wskazań licznika energii elektrycznej A. W., a następnie korekty rozliczenia, wystawiono odbiorcy energii fakturę korygującą VAT, z której wynikała nadpłata należna odbiorcy. Wyliczenia te stanowiły z kolei podstawę do cofnięcia pozwu i zrzeczenia się roszczenia przez (...) S.A. w sprawie I C.-80/10 o zapłatę, wytoczonej przeciwko A. W., a w konsekwencji do umorzenia postępowania w tej sprawie przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce. Z kolei powództwo (...) przeciwko A. W. z tytułu nielegalnego poboru energii zostało prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z 26 maja 2010 r. (sygn. akt I Cupr-15/10). Ustalenia te znajdują potwierdzenie w materialne dowodowym zebranych w sprawie, między innymi, w piśmie (...) S.A. z 27 listopada 2015 r., skierowanym do Urzędu Regulacji Energetyki. W tych okolicznościach całkowicie bezpodstawny jest zarzut powoda, jakoby pozwany organ dokonał „dowolnego ustalenia niezweklenia przez odbiorcę z zapłatą za pobraną energię elektryczną w kwocie 124,57 zł w dniu 11.02.2009 r.” W ocenie Sądu Okręgowego, ustalenie, iż w danej dacie po stronie zainteresowanego A. W. nie istniało zadłużenie względem (...) S.A. z tytułu dostarczonej energii elektrycznej, oznacza, że w świetle przepisów prawa energetycznego, wstrzymanie dostarczania energii do nieruchomości A. W. 12 lutego 2009 r. było nieuzasadnione. Dodatkowo, należy przyznać rację pozwanemu, że skoro jeszcze przed wstrzymaniem dostarczania energii do nieruchomości zainteresowanego, a nawet przed wystosowaniem do niego wezwania do zapłaty z 23 stycznia 2009 r., zostały zgłoszone przez A. W. wątpliwości, co do prawidłowości działania licznika (a jak się potem okazało wątpliwości te były uzasadnione) i w efekcie zakwestionował on sporną należność, to wykazując się należyłą starannością, powód nie powinien był w takich okolicznościach sięgać po ostateczne i radykalne rozwiązanie, jak pozbawienie zainteresowanego energii. Zamiast podejmować od razu czynności windykacyjne, powód winien był najpierw wyjaśnić kwestię prawidłowości pomiarów pobranej przez zainteresowanego energii, a następnie, w razie stwierdzonych w tym zakresie wadliwości, winien dokonać ewentualnej korekty faktury rozliczeniowej, do czego przecież ostatecznie doszło.

Zdaniem Sądu, dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie ma potrzeby udzielenia odpowiedzi na - sformułowane w odwołaniu - ogólne pytania, dotyczące charakteru „opłat za energię elektryczną określonych na podstawie

prognozowanego zużycia”. Analizowana sprawa dotyczy bowiem konkretnego przypadku wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, zaś zadaniem - najpierw Prezesa URE, a następnie Sądu Okręgowego, jest ocena zasadności tego wstrzymania w kontekście ściśle określonych przesłanek, wynikających z obowiązujących przepisów prawa energetycznego.

W świetle powyższych ustaleń, zarzuty i twierdzenia odwołania, podniesione w stosunku do zaskarżonej decyzji, nie zasługiwały na uwzględnienie. Zdaniem Sądu, stanowią one jedynie polemikę z rozstrzygnięciem Prezesa URE, nieopartą argumentami i dowodami, które pozwoliłyby na przyjęcie oceny odmiennej od oceny dokonanej przez organ regulacyjny.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne wygrywającemu sprawę Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 1.440 zł, ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w związku z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska